

Finnish
Hebrews Chapter 2, #1
57-0825M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hebrealaiskirje 2. luku, osa I

Jeffersonville, IN, USA

25.8.1957, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

*Oi, kallis kuoleva Karitsa, Sinun kallis Veresi.
Ei ole koskaan menettävä voimaansa
Ennen kuin koko lunastettu Jumalan seurakunta
On pelastettu, tekemästä enää syntiä.*

⁸⁸ Auta meitä sananpalvelijoita näkemään, että me vaadimme niin paljon: kuinka meillä täytyy olla seurakunta, kuinka meillä täytyy olla tätä, ja meillä täytyy olla kaikenlaista.

⁸⁹ Meidän naisemme, ennekuin menevät kirkkoon, ja yhä kutsuvat itseänsä kristityiksi, heillä täytyy olla määrätyn kaltaiset puvut ja ovat pukeutuneet niin huonosti. Ja saarnaajien täytyy saada niin-ja-niin paljon rahaa, ennen kuin he tulevat, ja kaiken täytyy olla niin-ja-niin.

⁹⁰ Oi, Kristus, kun luen sieltä, kuinka he harhailivat ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, eläen luolissa ja maakuopissa. He harhailivat ympäri vainottuina ja kuitenkin saivat Uskon enkelten palvelustehtävän alla. Kuinka me pääsisimme pakoon, kun Herra Jeesus on antanut meille hienot kodit, ja autot, ja vaatteet, ja ruuan? Ja me valitamme; me istumme aloillamme, me olemme laiskoja. Me emme koskaan mene ja yritä tehdä jotakin sille. Kuinka me pääsisimme pakoon, Jumala?

⁹¹ Oi, minä rukoulen, että Sinä polttaisit vanhanaikaisen vakaumuksen jokaiseen sydämeen tänä aamuna, Herra, että ihmiset voisivat tehdä sen. Työskennelkäämme päivänvalon paistaessa, koska aurinko on nopeasti laskemassa. Ja sivilisaatio on menossa, eikä aikaa tule enää olemaan. Ja se tulee sulautumaan Iankaikkisuuteen.

⁹² Oi, Jumala, suo, että me tänään lähdemme täältä tuoreen näyn kanssa; viisauden ja ymmärryksen kanssa, tietää kuinka lähestyä syntisiä ja tuoda heidät Kristukselle. Kuule Sinun palvelijasi rukous, Herra.

⁹³ Pyydän, että jos siellä on joitakin, jotka eivät tunne Kristusta pelastajanaan, että he kohottaisivat kätensä ja sanoisivat: “Muista minua, veli Branham.” Kohottaisitteko kätenne ja sanoisitteko: “Muista minua. Minä haluan olla kristitty. Minä en halua laiminlyödä sitä pidempään.” Jumala siunatkoon sinua siellä takana, herra. Sanoisiko joku vielä: “Minä haluan kohottaa käteni, veli Branham. Ja haluan vastaanottaa Kristuksen Pelastajanani, olen laiminlyönyt sen koko ajan. Oi, minä käyn kirkossa, varmasti, minä kuulun seurakuntaan.”

Hebrealaiskirje 2. luku, osa I

¹ Hän oli täällä luokassa ja nautti... [Tyhjä kohta nauhassa.] Ja nyt Hebrealaiskirjeen 1. luvussa, Paavali, tai niin me uskomme. Teologit ovat lopussa; he eivät tiedä tarkalleen, kuka Sen kirjoitti. Mutta uskon, että kuka tahansa vähäisellä hengellisellä erottamisella varustettu voisi nähdä, että se oli Paavali. Useimmat kirjoittajat uskovat sen olleen Paavalin. Ja kuinka hän...

² Ja me totesimme, että ensimmäisessä luvussa hän korotti Herraa Jeesusta. Oi, kuinka hän tuokaan sen esiin kokemuksen perusteella, joka hänellä oli tiellä Damaskoon. Nyt Paavali, aloittaaksemme, oli todellinen teologi. Paavali oli opetettu Gamalielin alaisuudessa, joka oli yksi parhaista opettajista tuona aikana. Ja hän oli hieno ja älykäs, ja hän oli todella terävä Raamatun oppinut.

³ Ja huomaisin tämän, kun hän oli matkallaan Damaskoon, taskussaan valtuudet vangita kaikki nuo, jotka olivat vanhalla siunatulla Evankeliumin tiellä, ja tuo mies oli vilpiton. Mutta olen aina uskonut, että siitä asti, kun Paavali näki Stefanuksen kuolevan, uskon, että sen on täytynyt tehdä vaikutus häneen. Kun hän antoi suostumuksensa Stefanuksen kuolemalle ja vartioi niiden vaatteita, jotka kivittivät hänet, silloin Paavali oli syyllinen Stefanuksen vereen. Ja Hän tunnusti, ja sanoi: “Minä en ole edes arvollinen”, hän sanoi, “koska vuodatin Hänen marttyyrinsa Stefanuksen veren.” Koska hän oli todistajana sille.

⁴ Ja jos te olette todistajana mille tahansa, te olette aivan yhtä syyllinen kuin, jos olisitte osallinen siihen. Niinpä, jos me todistamme sanoen: “Oi, kyllä, heidän olisi tullut tehdä näin; tämä se-ja-se.” Olkaa varovaisia sen kanssa mitä sanotte, koska te olette syylliset sen mukaan kuinka tuomitsette. Jos ette osaa ratkaista, älkää sanoko mitään, vain jättäkää se silleen. Sitten, kun te todistatte olevanne kristitty, silloin te olette syyllinen. Olemalla kristitty, teidän täytyy elää sen mukaisesti. Ja kun Jumala antaa jonkun lupauksen Raamatussa... Näen erään miehen täällä pyörätuolissa. Kun Jumala antaa jonkun lupauksen, on Jumala syyllinen tuohon lupaukseen, ellei Hän saa sitä tapahtumaan. Ja Kirjoitukset ovat syylliset, kunnes ne ovat täyttyneet. Näettekö? Ne ovat suoraan siellä Jumalan antamana lausuntona. Ja Sen täytyy täytyä, tai Jumala on syyllinen. Näettekö?

⁵ Niinpä Paavali ollen opettaja ja tulossa tiellään Damaskoon tuona päivänä, oletan. Oli noin keskipäivä, kun siellä tuo suuri Valo loisti Taivaista, ja Se sokaisi hänet, ja hän kaatui maahan. Ja hän sanoi halunneensa tietää, kuka Se oli. Hän sanoi äänen puhuneen ja sanoneen: "Saul, Saul, miksi sinä vainoat Minua?" Uskon, että se on Apt. 8. luku.

Hän kysyi: "Ketä minä vainoan?"

⁶ Ja tuo Ääni puhui uudestaan, sanoen: "Minä olen Jeesus, ja vaikeata on sinun potkia tutkainta vastaan." Ja mitä Jeesus silloin oli? Jeesus, Hän oli tuo Valo, suuri kirkkaasti loistava Valo.

⁷ Nyt rohkaisuksi meille ja saadaksemme perustan tälle; kuinka Hän oli Valo, kun Hän oli mies? Nyt, kukaan muu ei...

Siellä oli joukko sotilaita, temppelin vartijoita, Paavalin mukana menossa vangitsemaan heitä. Paavali oli heidän päällikkönsä. He olivat menossa vangitsemaan noita ihmisiä, heidän kampanjansa tähden, ja, ja niin edelleen, heidän uskontonsa toivon tähden, joka oli heidän sisimmässään.

⁸ Mutta nyt tässä oli Jeesus suurena Valona. Nyt, jos muistatte niin alussa, Jeesus oli Valo. Jeesus oli Logos, joka lähti Jumalasta. Ja Hän oli Liiton Enkeli, joka johti Israelin lapsia erämaan halki. Hän oli tuo Tulipatsas, jota he katsoivat. Ja Hän oli... Ja kun Hän oli täällä maan päällä, Hän sanoi: "Minä tulin Jumalasta, ja Minä menen takaisin Jumalan luo." Niinpä, jos Hän tuli Tulipatsaasta mieheksi, ja meni takaisin sinne, missä oli ollut, Hän meni jälleen takaisin tuohon Valoon.

⁹ Ja siellä, kun Paavali näki Hänet, Hän oli Valo. Ja kaikki nuo sotilaat, jotka olivat Paavalin kanssa, he eivät nähneet tuota Valoa. Eikö silloin ole mahdollista, että yksi voi nähdä Sen, ja toiset eivät näe Sitä? Tietenkin! Hyvä on, hän, Paavali näki Sen, mutta loput heistä eivät nähneet tuota Valoa.

¹⁰ Nyt kun Pietari oli vankilassa, me näemme tämän Valon tulevan vankilaan ja avaavan ovet, ja tuo Valo sokaisi vartijat, ja he kävelivät ulos. Kun Pietari tuli ovelle, avautui se itsestään äänettömästi, sulkeutuen hänen takanaan. Sisimmästä vankilasta hän meni ulompaan. Toinen ovi, se avautui itsestään ja sulkeutui hiljaa. Ja sitten tultuaan ulos kadulle, hän hieroi silmiään ja sanoi: "Näinkö minä unta?" Hän ei tiennyt, mitä oli tapahtunut. Mutta se oli Herran Enkeli, sama Enkeli, joka oli tuo Tulipatsas, joka johti Mooseksen merelle, ja Punainen Meri oli seinänä molemmilla puolilla Israelin kulkiessa ylitse.

tai joku muu maailman uskonnoista omata mitään, mikä voisi puhdistaa tämän Lady Maccabeen kädet?"

⁸³ Jokainen istui hiljaa. Sitten hän löi kätensä yhteen, hyppäsi ilmaan ja sanoi: "Kunnia Jumalalle! Jeesuksen Kristuksen Veri ei ainoastaan puhdistaa hänen käsiään, vaan Se puhdistaa hänen sydämensäkin ja tekee hänestä Hänen Morsiament." Sanon teille:

*Ihmeellinen armo! kuinka suloinen sen sointu,
Joka pelasti minun kaltaiseni kurjan!
Minä kerran olin kadonnut, mutta nyt olen löytynyt,
Minä olin sokea, mutta nyt minä näen.
Se oli armo, joka opetti sydämeni pelkoon.
Se oli armo, joka pelkoni lievitti:
Kuinka kalliilta tuo armo näyttikään,
Hetkellä jona ensin uskoin!"*

⁸⁴ Varmasti! "Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme senkaltaisen asian?" Jos te laiminlyötte kääntyä mutkassa; te joudutte kolariin. Jos laiminlyötte lypsää lehmän; tulee se kuivumaan. Jos laiminlyötte hampaanne; teidän täytyy antaa vetää ne pois. Varmasti! Te maksatte laiminlyönneistänne.

⁸⁵ Oi, Branham Tabernaakkeli, ja te vierailijat. Sallikaa minun sanoa teille nyt jotakin, kun te laiminlyötte todistaa Jumalan kirkkaudesta; laiminlyötte antaa Jumalalle ylistyksen ja kunnian: te tulette löytämään itsenne kylmässä, muodollisessa, luopuneessa tilassa yhtenä näistä päivistä. Antakaa ylistys Jumalalle! "Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme niin suuren pelastuksen?"

⁸⁶ On tulossa myöhä; ja minä satuin juuri huomaamaan veli Tomsin kävelevän sisälle siellä takana. Me tulemme lopettamaan ja jatkamme tänä iltana, jos Herra suo.

Rukoilkaamme hetki.

⁸⁷ Taivaallinen Isämme. Sinulle olkoon siunaukset, ylistykset, kunnia ja kirkkaus ja viisautus ja mahtavuus ja voima aina ja iankaikkisesti. Oi, tuolle Karitsalle, joka istui valtaistuimella, Hänen käteensä annettiin herraudet ja kuningaskunnat ja kaikki. Kun Hän nousi kuolleista meidän vanhurskauttamisemme, Hän huusi maailmalle: "Kaikki valta Taivaassa ja maassa on annettu Minun käteeni. Menkää sen vuoksi kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa Evankeliumi."

ylös ja alkoi kävellä. He olivat kouluakäymättömiä ja oppimattomia miehiä. Mutta Raamattu sanoo: "He tiesivät, että he olivat olleet Jeesuksen kanssa."

⁸⁰ Veli, kun maailma tietää, että te olette olleet Jeesuksen kanssa, kun te voitte elää niin väärentämätöntä elämää tässä nykyisessä maailmassa ja tässä pimeydessä, että maailma tietää ja voi nähdä, että te olette olleet Jeesuksen kanssa; kun jostakin karkeasta prostituoidusta kadulta voi tulla hieno nainen, pestynä Karitsan. Veressä, Jumalan todistaessa, että Hän elää.

⁸¹ Ottakaa joku juoppo; hän on niin alhainen, että hän voi pettää vaimoaan, että hän kohtelee väärin lapsiansa, ja ottaa ruuan pöydältä ja tuhlaa sen johonkin prostituoituun. Mutta antakaa hänen kerran päästä olemaan Jeesuksen kanssa. Te tulette näkemään hänen palaavan lastensa ja vaimonsa, rakkaittensa luo, niin kuin tuo legioonan riivaaman miehen, joka sen jälkeen oli järjissään ja vaatetettuna. Aivan varmasti!

⁸² Jokin aika sitten, noin neljäkymmentä vuotta sitten, kun maailman uskonnot kohtasivat, ja eri edustajat nousivat ylös ja puhuivat. Ja muhamettilainen puhui Muhammedin uskonnon puolesta. Jains puhui Jainsien puolesta; buddhalainen Buddhan puolesta. Ja eräs tohtori... en nyt muista, mikä hänen sukunimensä oli. Tiesin hänen nimensä, mutta olen unohtanut sen. Hän puhui edustaen kristillisyyttä. Ja hän kertoi kertomuksen Lady Maccabeesta, Oklahomasta, Amerikassa.

Hän oli niin alhainen, etteivät he halunneet edes koskettaa häneen käsillään, kun he menivät tappamaan häntä, hän oli niin karkea ja inhottava. Ja hänen vangitsemisensä syy oli: savukkeen polttaminen ja vaunujen ajaminen; hän rikkoi lakeja Oklahomassa, kun hän kulki katujen läpi ajaen neljän hevosen vetämiä vaunuja. Ja hän oli niin inhottava ja likainen, ettei yhteiskunta halunnut edes tulla sinne, missä hän oli; niin paljon, että kun teloittajat tulivat teloittamaan häntä, he eivät halunneet hirttää häntä. He vain kaatoivat hänen päälleen tervaa ja höyheniä tappaakseen hänet.

Ja tämä pieni saarnaaja kertoi hänestä sellaisella tavalla, että se sai ihmiset istumaan tuoliensa reunalla, kuullakseen mitä tulisi seuraavaksi. Kun hän tuli siihen, kuinka inhottava, likainen ja alhainen hän oli, ettei edes laki halunnut koskea häneen, itse Perkelekin helvetissä eväisi sellaisen henkilön, lähes ainakin, sen mukaan, miten hän kertoi tuon kertomuksen. Sitten hän sanoi: "Hyvät herrat, voisiko teidän uskontonne

¹¹ Ja kun he tulivat tulvivalle Jordanille, ei Hän tehnyt itseään näkyväksi siellä. Mutta Hän oli siellä, koska Hän avasi sen. Ja he kulkivat ylitse huhtikuussa, jolloin nuo tasangot olivat veden peitossa. Ja Hän pysäytti purot ja Hän pysäytti lumien sulamisen, koska tuo vesimuuri ei tullut korkeammaksi ja korkeammaksi, se vain pysähtyi. Se on meidän Jehovamme. Se on meidän Herramme Jeesus! Vesi vain pysähtyi; ja he kävelivät yli kuivaa myöden.

¹² No niin, Jumala oli luvannut, että Hän huolehtisi heistä, joten Hän oli velvollinen Lupaustansa kohtaan. Nyt Paavali, tietoisena näistä asioista ja tuntien ne, hän oli etuoikeutettu, koska Jumala puhui suoraan Paavalille. Hän ei puhunut hänen kanssaan oleville sotilaille. Hän puhui ainoastaan Paavalille.

¹³ Nyt kun Herran Enkeli tuli alas tähden muodossa; ja nuo tähtien-tuijottajat, viisaat miehet Intiassa, näkivät tuon Tähden ja seurasivat sitä satoja maileja. Ja Se kulki jokaisen havaintoaseman ylitse, koska he tuohon aikaan mittasivat ajan tähtien mukaan. Eikä yksikään niistä nähnyt tuota Tähteä, paitsi nuo viisaat miehet. Oi! Eikö se sävähdytäkään teitä? [Seurakunta vastaa: "Aamen."]

¹⁴ Silloin te näette, että Jumala ei toimi organisaatioiden kanssa. Hän ei toimi ihmisryhmien kanssa. Hän toimii yksilöiden kanssa. Hän paljastaa itsensä yksilöille. Ja nyt, sanoessani tämän, tämä ei... Jumala tuntee sydämeni. Enkä sano tätä omaksi henkilökohtaiseksi kiitokseksi, ei mitään sellaista. Mutta tiesittekö, että tuo sama Jumala, tuo sama Jeesus on kanssamme tänä aamuna? Tiedättekö, että jokaisella teistä on juuri nyt pieni yksilöllinen todiste siitä, että Hän on täällä? Hän on tehnyt meille jotakin tänä päivänä, jota Hän ei ole tehnyt minään muina päivinä. Hän antoi ottaa valokuvan itsestään näinä päivinä. Meillä on Se riippumassa siellä. Näettehän. Tuo Tulipatsas, sama Herra Jeesus.

¹⁵ Tarkatkaa, kuinka Hän toimii nyt. Jos Hän on sama Herra Jeesus, tulee Hän tekemään saman asian. Sillä Raamattu sanoo: "Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti."

¹⁶ Nyt ennen kuin Paavali ilmoittaisi tästä mitään, että olisiko tämä oikein tai väärin, hän ensin meni Egyptiin ja käytti kolme vuotta saadakseen tietää, oliko se Kirjoituksen mukaista tai ei. Tiesittekö sitä? Paavalin kääntymyksen jälkeen, hän meni Egyptiin kolmeksi vuodeksi. Siellä hän oleskeli, ja siellä hän oppi tämän suuren viisauden.

¹⁷ Nyt ei minkäänlaisena vertauksena, vaan minä vain näytän teille, kuinka Pyhä Henki yhä pysyy samana. Nyt minun seurakuntani täällä

muistaa, kuinka tämä Enkeli ilmestyi vuosia sitten ja näytti asioita, ja minä olin hieman epäileväinen siitä. Kaikki te vanhemmat tiedätte sen. Jos se on oikein, kohottakaa kätenne. Kun te kuulitte siitä... Katsokaa, kuinka paljon seurakunnassa vielä on vanhoja. Näettekö? Minä epäilin, koska saarnaajat sanoivat minulle, että se oli Perkeleestä. Ja minä jotenkin uskoin sen, mutta minä odotin. En halunnut sanoa mitään siitä.

¹⁸ Mutta, oi, siunattu olkoon Herran Nimi! Siellä yhtenä yönä Hän tuli alas, Enkeli, ja paljasti Sen Kirjoituksissa, että Hän oli... Ja kun olin nähnyt Sen Kirjoituksissa, silloin menin ympäri maailman Sen kanssa, Sanoma.

¹⁹ Siitä on lähtenyt Oral Roberts, A.A.Allen, Tommy Osborne, Tommy Hicks, ja ketkä kaikki. Näettekö? Se on Sanoma ihmisille.

²⁰ Ja Jeesus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Se on kirjoituksenmukaista, Hän on sama. Hän tekee samoin. Hän on Sama. Ja Hän työskentelee samoin. Hän julkituo itsensä samoin. Hän on täällä tänä aamuna samana. Nyt me voimme nähdä Hänet, tai voi olla, että emme näe. Miten se onkin, meillä on todistus juuri nyt, että Hän on täällä.

²¹ Nyt me näemme, että Paavali tämän kokemuksen perusteella... Ja hän kirjoittaa nämä kirjeet, useimmat niistä, vankilasta. Hän oli verrannut Vanhaa ja Uutta Testamenttia. Muistakaa nyt, viimeinen tämän Raamatun innoitettu kirjoittaja, Jumala tuli alas ja sanoi hänelle: "Jos joku lisää mitään Siihen tai ottaa mitään pois Siitä; se sama tullaan ottamaan hänen osaltaan pois Elämän Kirjasta." Niinpä me emme uskaltaisi lisätä yhtään asiaa Siihen. Oi, Sen täytyy pysyä niin kuin Se on, Siihen ei tule olla lisätty mitään. Ja meidän täytyy taistella kaiken puolesta, mitä Siinä on. Minä en halua yhtään enempää, ja minä en halua yhtään vähempää. Minä haluan juuri sen, mitä Se sanoo.

²² Nyt, tämä Hebrealaiskirje, syy miksi valitsin Sen; yksi tarkoitus, yksi asia; tänä kirje: "Kallis veli Branham", ja niin edelleen. Ja minä -- me haluamme pysyä Sanan kanssa.

²³ Nyt, ensimmäinen luku oli Jeesuksen korottamista. Niinpä Hän on pääasia. Ja Paavali antoi meidän tietää aikaisempaa iltana, että Hän oli siellä suuressa alussa. Ja me totesimme, että Hän ei ollut mitään vähempää kuin Melkisedek, Saalemin Kuningas, tuo 7. luvun Suuri.

²⁴ Ja nyt, tänä aamuna, me lähestymme Häntä toisesta lähtöpisteestä, toisesta luvusta. Ja sen jälkeen, kun Paavali antoi meille tämän suuren ja

Jumalan myös todistaessa heidät...

⁷⁵ Tarkatkaa tätä. Herra antoi todistuksen. Oi, olen niin onnellinen siitä. Herra antoi todistuksen.

⁷⁶ Katsokaapa! Kun Elia istui siellä mäellä, hän sanoi: "Jos minä olen Jumalan mies, langetkoon tuli taivaasta ja kuluttakoon teidät." Jumala todisti, että hän oli Jumalan mies.

Jumala antaa aina todistuksen. Teidän elämänne todistaa. Minä en tiedä, mikä teidän todistuksenne on, mutta teidän elämänne puhuu niin äänekkäästi, ettei teidän ääntänne voi kuulla. Teidän elämänne, teidän jokapäiväinen elämänne, tulee todistamaan, mitä te olette. Jumala todistaa. Kyllä. Pyhä Henki on sinetti, ja sinetti ottaa molemmat puolet paperista. He näkevät teidän seisovan täällä ja näkevät, kun te menette pois. Ei vain seurakunnassa, vaan jokapäiväisessä työssä. Te olette sinetöidyt molemmilta puolilta, sisäpuolelta ja ulkopuolelta. Sisäpuolelta ilolla, joka teillä on, ja ulkopuolelta elämällä, jota te elätte. Mutta te tiedätte olevanne pelastunut, ja maailma tietää, että te olette pelastunut siitä elämästä, jota te elätte, sillä Jumala antaa todistuksen. Siunattu olkoon Hänen Pyhä Nimensä! Oi, minusta tuntuu uskonnolliselta!

⁷⁷ Ajatelkaa sitä, veljet. Oi! "Minun lampaani tuntevat Minun Ääneni ja vierasta he eivät tule seuraamaan." Oi, kuinka meidän nimemme ovatkaan piirretty Hänen kämmeniinsä! Se on Hänen edessään päivin ja öin. Hänen Sanansa on aina Hänen edessään, Hänen Lupauksensa. Hän ei voi unohtua sitä. Ja Hän rakastaa teitä.

⁷⁸ Hän tulee nyt todistamaan omastansa. Jos te ette avaa suutanne ettekä sano sanaakaan, tulee maailma tietämään, että jotakin on tapahtunut teille.

...todistaen, sekä merkeillä ja ihmeillä, ja moninaisilla ihmeteoilla, ja Pyhän Hengen lahjoilla, hänen oman tahtonsa mukaan?

⁷⁹ Ottakaamme vain yksi Kirjoitus nyt, ennen kuin lopetamme. Helluntaipäivänä, kun he saivat Pyhän Hengen. Noin neljä päivää myöhemmin, Pietari kulki Kauniin portin lävitse; hän ja Johannes. He sanoivat: "Katso meitä!", tuolle miehelle. Ja hän sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta, mitä minulla on, minä tulen antamaan sinulle. Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimessä, nouse ja kävele." Ja tuo mies katsoi eikä koskaan kysellyt mitään siitä. Hän vain nousi

⁶⁹ Hän sanoi: “Minä olen Hän, joka puhuu sinulle.”

⁷⁰ Ja nainen juoksi kertomaan kaupungin miehille: “Tulkaa katsomaan miestä, joka on kertonut minulle kaikki, mitä olen tehnyt. Eikö tämä ole Messias?” Herra oli puhunut Sen.

⁷¹ Mitä tapahtui? Jeesus sanoi ennen lähtöänsä: “Niitä asioita, joita Minä teen, olette te myös tekevä.” Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Asioita, joita Minä teen, olette te myös tekevä, jopa enemmänkin kuin tämä, sillä Minä menen Isän tykö.” Oi, voin nähdä, kuinka he lähtivät kaikkialle, Markus 16, saarnaten kaikkialla, Herran työskennellessä heidän kanssaan, vahvistaen Sanan.

Ja tässä Paavali puhuu samasta asiasta. Hän sanoi, että Jeesus alkoi Evankeliumin saarnaamisen, ja sen vahvistivat meille ne, jotka kuulivat Häntä. Se on Peruskivi. Oi, siunattu olkoon Herran Nimi! Se on Peruskivi.

⁷² Ja ajatella, että kaksituhatta vuotta on kulunut. Ateisteja, jumalankieltäjiä, arvostelijoita ja agnostikkoja on noussut esiin. Mutta tänään tuo sama Jeesus vahvistaa Sanansa samalla tavalla niille, jotka kuulevat Häntä. “Kuulla Häntä” ei merkitse vain kuulla saarnaa. Se merkitsee, kuulla *Häntä*.

⁷³ Kyllä, kuinka me pääsisimme pakoon? Missä on meidän pakotiemme? Oi, te sanotte: “Siunattu Jumala, minä kuulun metodistikirkkoon. Minä olen presbyteeri. Minä olen helluntailainen.” Sillä ei ole mitään tekemistä Sen kanssa. Ja sitten te menette sivulle ja haluatte kutsua sitä spiritismiksi, tai telepatiaksi, tai joksikin perkeleeksi, tai joksikin. Hävetkää!

⁷⁴ “Jos jokainen enkelien puhuma sana oli järkkymätön...” Jeesus sanoi: “Pieni hetki, eikä maailma enää Minua näe. Kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, ajanjakson loppuun asti.” Ja kun me näemme Hänen tulevan alas ja jatkavan Sanansa vahvistamista... Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me olemme imeväisiä jollekin kirkolle, tai jollekin organisaatiolle tai kirkkokunnalle, tai jollekin pienelle omalle lempiteoriallemme? Teidän on parasta päästää siitä irti. “Sillä jokainen synti sai oikeudenmukaisen palkkansa enkelten alaisuudessa. Kuinka paljon enemmän, kun Jumalan Poika puhuu taivaista tuodakseen julki sanansa, kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme niin suuren pelastuksen?” Hyvän aika!

4. jae

ihmeellisen Jeesusta korottavan Sanoman: “Ja jopa pani Enkelit palvomaan Häntä.” Ja hän käyttää vanhaa esikuvaa; “ja Hän tulee käärimään sen kokoon kuin vaatteen, ja ne tuhoutuvat, mutta Sinä pysyt.”

²⁵ Ja uskon, että se oli toinen jae, missä sanotaan, että Hän on näinä päivinä puhunut meille Poikansa kautta. Ja katsokaahan, erilaisina aikoina ja eriävillä tavoilla Hän puhui profeettojen kautta. Me menimme sen lävitse ja näimme, mitä profeetat olivat, ja kuinka Jumala toi Sanomansa profeettojen kautta. Mutta näinä viimeisinä päivinä Hän on puhunut Poikansa Jeesuksen kautta, Pyhän Hengen kautta. Hän puhui profeettojen kautta, silloin. Sitten menimme taaksepäin ja totesimme, että kaikilla noilla profeetoilla oli Kristuksen Henki heissä itsessään.

²⁶ Me menimme takaisinpäin Joosefiin ja totesimme, että hän oli täydellinen esikuva Kristuksesta. Me menimme Moosekseen ja totesimme, että hän oli täydellinen esikuva Kristuksesta. Sitten me tulimme edelleen Daavidiin. Ja kun Daavid oli hylätty Jerusalemissa, hän tietämättä miksi, kulki ylös Oliivivuorelle ja katsoi taakseen ja itki Jerusalemiä, koska hänet oli hylätty. Kahdeksansataa vuotta myöhemmin Daavidin Poika oli hylätty Kuninkaana Jerusalemissa, ja Hän istui tuolla samalla mäellä ja itki. Oi, Kristuksen Henki, toimien yksilöiden kanssa.

²⁷ Nyt Paavali aloittaa sanoen:

Sen vuoksi meidän tulee mitä vakavimmin ottaa vaari asioista, jotka olemme kuulleet...

²⁸ Toinen luku, nyt me aloitamme:

Sen vuoksi meidän tulee mitä vakavimmin ottaa vaari asioista, jotka olemme kuulleet, ettemme koskaan antaisi niiden livahtaa.

²⁹ Oi, voikoon Jumala painaa sen mieliimme tässä tabernaakkelissa tänä aamuna. Minä rukoulen, että Pyhä Henki upottaista sen niin syvälle teidän sydämiinne. “Meidän tulee mitä vakavimmin ottaa vaari asioista, jotka olemme kuulleet.” Minkä tyyppisiä ihmisiä meidän tulisi olla, kun me näemme suuren Jehovan tulevan alas ja tekevän asioita, joita Hän tekee, ja näemme niiden olevan verrattavissa Kirjoituksesta Kirjoitukseen, että ne ovat Totuus. Ja joskus me vain istumme kuin pahkat tukissa, niin välinpitämättöminä. Heidän tulisi olla kiireisiä, joka minuutti, yrittäen saada ihmisiä Kristuksen luo. Meidän tulisi olla eläviä kiviä. Meidän ei koskaan tulisi olla laiskoja niin kuin me olemme. Me

menemme kirkkoon ja näemme Herran Jeesuksen tekevän jotakin, tai siunaavan meitä erikoisella tavalla, ja sitten me vain menemme takaisin ja sanomme: ”Oikein mukava kokous.”

³⁰ Nyt, Sanan saarnaaminen, me nautimme siitä. Mutta se ei ole pääasia. Se ei ole... Meidän ei tulisi palvoa Herraa vain sen jälkeen, kun olemme lopettaneet Sanan saarnaamisen niin kuin me tavallisesti teemme; vain palvomme Häntä. Se on hienoa. Mutta meidän pitäisi palvoa häntä jokaisena elämämme tuntina. Kun olemme työssä, meidän pitäisi palvoa Häntä. Joka kerta, kun tilaisuus tulee, palvokaa Herraa todistamalla Hänestä.

Jos te näette, jotkut teistä naisista näette väärässä olevan naisen, palvokaa Herraa, ottamalla hänet ja sanomalla: ”Sisar, on parempikin elämä kuin tämä.”

³¹ Te miehet työssä, kun te kuulette jonkun miehen käyttävän Herran Nimeä turhaan, etsikää tilaisuus saada hänet syrjään ja ottakaa häntä kädestä ja sanokaa: ”On parempikin elämä kuin tämä. Sinun ei pitäisi käyttää noita sanoja.” Ja sanokaa se hänelle nöyryydessä, lempeällä tavalla. Kaikki nuo asiat ovat palvontaa. Ja kun me näemme jonkun sairaan, ja lääkäri sanoo: ”Mitään enempää ei voida tehdä.” Silloin meidän tulisi palvoa Herraa sanomalla hänelle: ”On Taivaan Jumala, joka vastaa rukoukseen.”

³² Ja sitten, kun me näemme noiden asioiden tapahtuvan, joita näemme tapahtuvan aivan tarpeeksi, meidän ei koskaan pitäisi antaa näiden asioiden livahtaa. Me vain annamme sen mennä sormiemme välitse. Se on vikana suurella helluntaiseurakunnalla tänään. He ovat antaneet kaikkein parhaimman livahtaa sormiensa lävitse, vaikka se oli heidän käsissään. Mutta katsokaa, mitä he ovat tehneet. He ovat tehneet niin kuin muut seurakunnat. ”He ovat menneet Kainin tietä ja tuhoutuneet Kooran niskoittelussa.”

³³ He ovat organisoituneet. Sen sijaan, että olisi veljeys, jossa me kaikki voisimme olla yksi, he ovat organisoineet itsensä. Muodostaneet pieniä organisaatioita, pieniä oppeja on noussut sieltä esiin ja rikkonut veljeyden. Ja jos te ette ole tarkkaavaisia, tulevat baptistit ja presbyteerit ottamaan Sen, koska Jumala on kykenevä näistä kivistä nostamaan lapsia Abrahamille. Ja me olemme antaneet sen livahtaa pois käsistämme, kun emme ole yhdistyneitä.

³⁴ Kuinka intiaanit menettivät tämän maan valkoiselle miehelle? Koska he eivät olleet yhdistyneitä. Jos he olisivat muodostaneet yhden

⁵⁶ Ajatelkaa Sitä, Herran puhuma! Kuinka monia kertoja voisimme mennä taaksepäin? Mihin voisimme pysähtyä? Juuri tähän tunniksi. Kun Jeesus tuli... Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti.

⁵⁷ Muistakaa nyt, Siitä ensin alkoi puhua Jeesus itse, ja sitten Sen vahvistivat ne, jotka kuulivat Häntä. No niin, kuunnelkaa Häntä.

⁵⁸ Kun Hän tuli maan päälle, Hän ei väittänyt olevansa parantaja. Hän sanoi: ”Se en ole Minä, joka tekee teot, se on Minun Isäni, joka asuu Minussa. Hän tekee teot. Poika ei voi tehdä mitään itsessään, vaan vain sen, mitä Hän näkee Isän tekevän,” Joh. 5:19.

⁵⁹ Tarkatkaa, kun Filippus tuli Hänen luokseen. Natanael... Filippuksen kääntymisen jälkeen, hän meni noutamaan Natanaelia, sanoen: ”Tule katsomaan, kenet me olemme löytäneet: Jeesuksen Nasaretista, Joosefin Pojan.”

⁶⁰ Ja hän sanoi. ”Voisiko Nasaretista tulla mitään hyvää?”

⁶¹ Hän sanoi: ”Tule ja katso.” Se on tapa vakuuttua, koetella Se. Tulkaa ja nähkää! Oi. se on parasta, mitä olen koskaan kuullut. Tulkaa, ja ottakaa itse selvää! Älkää seiskö syrjässä arvostelemassa, vaan koetelkaa kaikki asiat ja pitäkää lujasti kiinni siitä, mikä on hyvää. Tulkaa ja nähkää!

⁶² He kulkivat tietä keskustellen. Ja kun hän käveli Herran Jeesuksen läsnäoloon, Hän sanoi: ”Katso israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä.”

⁶³ Se lähes nylki häneltä nahan. Hän katsoi ympärilleen, sanoen: ”Mutta Rabbi, milloin Sinä olet minut tuntenut? Sinä et ole koskaan nähnyt minua. Kuinka Sinä tunnet minut?”

⁶⁴ Hän sanoi: ”Ennen kuin Filippus kutsui sinua, eilen, kun olit viikunapuun alla, Minä näin sinut.” Aamen.

⁶⁵ Hän sanoi: ”Sinä olet Jumalan Poika. Sinä olet Israelin Kuningas. “

⁶⁶ Eräs nainen tuli Hänen läsnäoloonsa, ja Hän sanoi: ”Mene ja nouda aviomiehesi.”

Hän sanoi: ”Ei minulla ole miestä.”

⁶⁷ Hän sanoi: ”Se on totta. Sinulla on viisi, ja se, jonka kanssa nyt elät, ei ole sinun. Sinä kerroit totuuden.” Ajatelkaa sitä!

⁶⁸ Hän sanoi: ”Herra, minä ymmärrän, että Sinä olet profeetta. Me tiedämme, että kun Messias tulee, Hän tulee kertomaan meille kaikki asiat.”

Hänen seurustellessaan Jumalan kanssa, eräs kapteeni sanoi: “Uskonpa, että menen noutamaan hänet sieltä.” Älkää te koskaan yrittäkö rikkoa tuota seurustelua!

⁴⁹ Niinpä tuo kapteeni tuli suuren viisikymmenmiehisen sotajoukkonsa kanssa ja sanoi: “Minä tulín noutamaan sinua, Elia.”

⁵⁰ Ja Elia nousi seisomaan. Varokaa! Tässä on Herran profeetta. Hän sanoi: “Jos minä olen Herran palvelija, tulkoon tuli Taivaasta ja kuluttakoon sinut.” Ja tuli lankesi.

⁵¹ Ja kuningas sanoi: “Se oli luultavasti salama, joka iski heihin, minä lähetän toiset viisikymmentä.”

⁵² Elia nousi seisomaan. Yksi enkeleistä. Hänen sanansa oli järkkymätön. Hänen täytyi olla oikeudenmukainen palkkio kaikesta, mitä oli tehty väärin. Hän sanoi: “Jos minä olen Herran palvelija, tulkoon tuli.” Ja toiset viisikymmentä paloivat. Hyvä on. Kaikella on palkkansa.

Sillä, jos enkelien puhuma sana oli järkkymätön, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa;

⁵³ Tässä on nyt suuri asia, seuraavassa jakeessa:

Kuinka me pääsisimme pakoon...

⁵⁴ “Kuinka me pääsisimme pakoon?” Jos Elian ääni toi hävityksen, koska hän oli Herran enkeli, niin kuinka me tulisimme pääsemään pakoon, kun myös Kristuksen Ääni puhuu. Tai kuinka me voisimme epäonnistua, kun teidän puolestanne on rukoiltu, jos Se on Kristuksen Ääni? Jos Kristus määräsi Seurakuntansa rukoilemaan sairaiden puolesta, ja Seurakunta tekee, mitä Hän on sanonut, mitä Hän käski heidän tehdä, niin kuinka Se silloin voisi koskaan epäonnistua? Te voitte epäonnistua, mutta Se ei voi! Se ei voi! Ja niin kauan kuin te pidätte Sen, tulee Se viemään teidät lävitse.

⁵⁵ Jos te epäonnistutte, te epäonnistutte itsessänne. Te yksinkertaisesti menette pois Sanasta. Mutta niin kauan kuin te pysytte Sanan kanssa, Se ei voi pettää. Sillä, kun profeettojen sana teki niin-ja-niin, kuinka paljon enemmän tulee Kristuksen Sana olemaan?

Kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme niin suuren pelastuksen; jota Herra ensin alkoi puhua, ja jonka ne vahvistivat meille, jotka kuulivat häntä;

suuren rintaman... Mutta heillä oli taisteluja keskuudessaan. He olisivat pitäneet maansa, jos he kaikki olisivat tulleet yhteen.

³⁵ Kuinka me tulemme menettämään sen? Koska emme ole yhdistyneitä. Kuinka me menetämme kokemuksemme Jumalan kanssa? Koska emme ole yhdistyneitä. Me pystytämme yhden ja kutsumme sitä metodisteiksi, ja tätä baptisteiksi, ja tätä helluntailaisiksi, ja tätä Ykseyden kannattajiksi, ja tätä joksikin muuksi, Jumalan seurakunnaksi, nasarealaisiksi, Pyhyiden Pyhiinvaeltajiksi. Me hajotamme Kristuksen Ruumiin. Meidän ei koskaan pitäisi olla jakaantuneita. Me saatamme olla eri mieltä ideoissa; mutta olkaamme sydämissämme veljiä. Jumala haluaa meidän olevan. Hän kuoli koko Jumalan Seurakunnan puolesta. Ja me emme halua olla jakaantuneita.

Nyt meidän tulee mitä vakavimmin ottaa vaari, ettemme koskaan antaisi niiden livahtaa.

Sillä, jos enkelien puhuma sana oli järkkymätön...

³⁶ Kuuletteko te Sitä? “Jos enkelien puhuma sana.” Nyt enkeli on sanansaattaja. Tuo sana enkeli merkitsee “sanansaattaja”. Me menimme sen lävitse juuri täällä ensimmäisessä luvussa, kuinka “Jumala erilaisina aikoina ja eriävillä tavoilla puhui isille profeettojen kautta”, jotka olivat Jumalan sanansaattajia. Ja he olivat Jumalan sanansaattajia, he olivat Jumalan enkeleitä. Sanansaattaja on enkeli... tai mieluummin enkeli on sanansaattaja.

³⁷ Sanansaattaja! Te olette sanansaattaja tänä aamuna. Te olette hyvien uutisten sanansaattaja tai huonojen uutisten sanansaattaja. Oi, eikö olekin hienoa tietää, että me olemme lähettiläitä, että me olemme enkeleitä, ylösnousemuksen sanansaattajia. Ja me olemme Jumalan sanansaattajia syntiselle maailmalle, että Kristus elää; meidän sydämissämme Hän elää, meidän hengissämme Hän elää. Ja Hän tuo meidät alhaisesta synnin elämästä ja korottaa meidät ja antaa meille “hallelujan” sieluihimme ja tekee meidät uusiksi luomuksiksi. Me olemme sanansaattajia, Liiton enkeleitä! Kuinka ihmeellistä!

³⁸ Ja nyt, Vanhassa Testamentissa: “Jos enkelien puhumat sanat olivat järkkymättömät”, sillä tavalla sen täytyi olla oikein. Vanhassa Testamentissa, ennen kuin profeetan sana voitiin julkituoda, se täytyi tutkia ja koetella. He eivät olleet niin huolimattomia sen kanssa, kuten me olemme tänään.

³⁹ Vain mennään, ja olkoon minkä kaltainen aistimus tahansa, tai mitä tahansa muuta, ja sanotaan: “Oi, kunnia Jumalalle, sinä se on.” Te olette erehtyneet.

Raamattu sanoo, että “viimeisissä päivissä Perkele tulee jäljittelemään kristillisyyttä niin läheltä, että se pettäisi jopa Valitutkin, jos se olisi mahdollista.” Niin se on. Niinpä meidän täytyy koetella se!

⁴⁰ Ja kuinka he koettelivat sen päivinänsä? He veivät sen Uurimin ja Tummimin luo! Se oli Aaronin rintalevy, jossa olivat nuo kivet, jasper, timantti, rubiini, safiiri ja niin edelleen. Kaikki nuo kivet, jotka edustivat näiden kahdentoista patriarkan syntymää, olivat Aaronin rintakilvessä. Ja kun profeetta profetoi, ja tuo pyhä Valo välähti sen yli, sanoi Jumala: “Se on Totuus.”

⁴¹ Mutta se... Ei väliä, kuinka todelliselta se näytti, jos se ei välähtänyt siinä, se ei ollut Totuus. Niinpä tuo Uurim ja Tummim meni tuon pappeuden mukana. Mutta tämä Raamattu on Jumalan Uurim ja Tummim tänään. Ja kun joku profeetta profetoi, sen täytyy ehdottomasti välähtää Raamatun mukaan. Sitten Jumala tulee alas ja todistaa Sen.

⁴² Ja, oi, kuinka minä voin kirkastaa Jumalaa tänään. Kun ajattelen taaksepäin erästä toista tämän kaltaista sunnuntaiaamua, kun olin lähdössä Tabernaakkelistä. Ja te ihmiset itkite ja pyysitte minua olemaan menemättä. Ja kun saarnasin Daavidista ja Goljatista... Ja kuinka te tulisitte kohtaamaan tuon kylmän ja välinpitämättömän maailman, joka sanoo: “Ihmeiden päivät ovat ohitse.”

⁴³ Minä sanoin: “Siellä on yksi suuri jättiläinen, ja niin pian kuin me olemme tappaneet hänet, saavat muut rohkeutta.” Ja Herra soi sen tapahtua, ja sitten siellä oli Oral Roberts ja Jagers ja niin edelleen, jotka vetivät esiin Miekan ja taistelivat vihollista vastaan ja ajoivat hänet maasta; sulkien heidän suunsa. He eivät voi sanoa, ettei ihmeitä tapahdu, koska niitä on täällä. Varmasti, Jumalan Sana on Iankaikkinen. Se välähti Uurimissa. Välähti Sanassa, joka on Hänen Uuriminsa ja Tummiminsa. Ja, kun se välähti, siinä oli se oikein.

Ja kenelle tahansa, joka on tarpeessa, jos olet syntinen ja haluat tietää kuinka pelastua: “Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen.”

⁴⁴ Tänään meillä on niin monia asioita, joita teidän täytyy tehdä, täytyy kääntää uusia sivuja; teidän täytyy tehdä sitä, ja tehdä tätä, voidaksenne pelastua.

Minä ajattelen tuota vanginvartijaa Filippiissä, kun hän kysyi Paavalilta: “Mitä minun täytyy tehdä pelastuakseni?”

Jos se olisi ollut joku teistä tai minä, me olisimme kertoneet hänelle niitä asioita, joita hänen ei tulisi tehdä, kuten, sinun tulisi lopettaa ryypääminen, sinun tulisi lopettaa uhkapelisi, sinun tulisi lopettaa tämä ja tulisi lopettaa tuo.

Paavali ei koskaan sanonut hänelle mitään sellaista. Hän vain kertoi hänelle, mitä hänen tulisi tehdä. “Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja sinä pelastut.”

⁴⁵ “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka Minut lähetti, on ikuinen Elämä.” Se on Uurimin ja Tummimin välähdys, Joh. 5:24. “Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun tautisi.” Jaakob 5:14: “Kutsukaa vanhimmat voitelemaan öljyllä, ja uskon rukous on pelastava sairaan.” Se on Uurimin välähdys. Se on Jumalan Iankaikkinen Sana.

⁴⁶ Minä en välitä kuinka monia ateisteja, jumalankieltäjä, agnostikkoja, epäilijöitä nousee esiin. Jumala tulee seisomaan Sanansa takana. Hän lupasi tehdä sen.

⁴⁷ “Ja meidän tulisi mitä vakavimmin ottaa vaari näistä asioista, jotka olemme kuulleet, ettemme vain koskaan anna niiden livahtaa. Sillä, jos enkelien (profeettojen) puhumat sanat olivat järkähtämättömät... Olivatko ne? Me voisimme käyttää viikon tähän.

⁴⁸ Oliko se järkähtämätön, kun Mooses puhui? [Seurakunta vastaa: “Aamen.”] Varmasti se oli.

Miten oli Elia istuessa siellä vuorella? Jumala käski häntä: “Mene sinne ylös Elia. Minä tulen olemaan siellä kanssasi; haluan hieman seuraa.” Jumala haluaa seurustella omiensa kanssa. Mutta me emme pysy paikallamme tarpeeksi pitkään, jotta Hän voisi seurustella kanssamme. Me olemme niin kiireisiä hypäten paikasta toiseen, ja niin paljon... “Istu hiljaa, Elia!” Hän halusi seurustella kolme vuotta ja kuusi kuukautta. Me tuskin voimme antaa Hänelle kolme minuuttia. Kolme vuotta ja kuusi kuukautta jatkuvaa seurustelua. Oi, minä rakastan sitä. Hän sanoi: “Älä ole huolissasi ruuan valmistuksesta, meillä on se jo valmiina. Korpit tulevat ruokkimaan sinua, ja kaikki tulee olemaan kunnossa. Minä vain haluan vähän seurustelua.” Tämä vanha profeetta, Elia, istuen siellä ylhäällä. “Sinun täytyy pysyä siellä vuorella,”